

Súd: Správny súd v Bratislave
Spisová značka: BA-5S/109/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1019200695
Dátum vydania rozhodnutia: 17. 09. 2025
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jeannette Hajdinová
ECLI: ECLI:SK:SpSBA:2025:1019200695.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Správny súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Jeannette Hajdinovej a členov senátu JUDr. Jozefa Timeka a JUDr. Zuzany Širokej v právnej veci žalobcu: A. B., nar.: XX.XX.XXXX, bytom C. X, XXX XX D., adresa pre doručovanie: E. XX, XXX XX E., proti žalovanému: Ministerstvo zahraničných vecí a európskych záležitostí Slovenskej republiky, so sídlom Hlboká cesta 2, 833 36 Bratislava, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia ministra zahraničných vecí a európskych záležitostí Slovenskej republiky č. 031471/2019-KAGT-0040456 zo dňa 15.03.2019, takto

rozhodol:

I. Správny súd v Bratislave rozhodnutie ministra zahraničných vecí a európskych záležitostí Slovenskej republiky č. 031471/2019-KAGT-0040456 zo dňa 15.03.2019 **z r u š u j e** a vec **v r a c i**a žalovanému na ďalšie konanie.

II. Súd **p r i z n á v a** žalobcovi voči žalovanému právo na náhradu trov konania v plnom rozsahu.

o d ô v o d n e n i e :

I. Priebeh administratívneho konania

1. Žalobca požiadal žalovaného žiadosťou zo dňa 17.12.2018 podľa zákona č. 211/2000 Z.z. o slobodnom prístupe k informáciám a o zmene a doplnení niektorých zákonov (zákon o slobode informácií) v znení neskorších predpisov (ďalej len zákon o slobode informácií) o sprístupnenie informácií v nasledujúcom rozsahu:

1) Mená fyzických alebo právnických osôb, s ktorými Ministerstvo alebo jemu podriadené organizácie uzavreli ústne zmluvy (zmluvy uzavreté konkludentným spôsobom) spolu na 9000 eur v súvislosti s výkonom predsedníctva SR v Rade EÚ. Kedy boli tieto zmluvy uzavreté? Taktiež Vás žiadame o uvedenie predmetu zmluvy, t.j. za aké služby alebo tovary bola daná suma vyplatená. Koľko ústnych zmlúv (zmlúv uzavretých konkludentným spôsobom) na dodanie tovarov alebo služieb uzavrelo Ministerstvo alebo jemu podriadené organizácie v rokoch 2015-2017?

2) Všetky prehľady verejných obstarávaní potrebných pre zabezpečenie SK PRES z decembra 2015, januára 2016, februára 2016 a marca 2016, ktoré boli rozposlané vedúcim zamestnancom relevantných odborov v rámci prípravy SK PRES, aj tie, ktoré sa poslali viackrát (teda všetky verzie) .

3) Mená firiem a ich kompletne ponuky spolu s cenovými ponukami, ktoré sa zúčastnili všetkých fáz výberu víťazného dodávateľa galavečera predstavenia loga SK PRES (t.j. výber 5.1.-12.1.2016 a výber 14.1.-21.1.2016). Žiadame Vás takisto o poskytnutie výziev na zaslanie ponúk v daných fázach výberu dodávateľa, ktoré Ministerstvo poslalo osloveným agentúram, zápisnice z výberu víťaza, mien osôb, ktoré sa zúčastnili hodnotenia ponúk a výberu víťaza a odborov, na ktorých dané osoby v tom čase pôsobili. Žiadame takisto o zaslanie všetkej elektronickej a poštovej komunikácie s uchádzačmi vo všetkých fázach výberu dodávateľa podujatia.

- 4) Akým spôsobom bola určená predpokladaná hodnota zákazky na galavečer predstavenia loga SP PRES a aké položky, ktoré mali byť hrazené víťazným uchádzačom, obsahovala?
- 5) Na základe akých kritérií boli vybrané práve dané agentúry do výberu dodávateľa podujatia predstavenia loga SK PRES?
- 6) Referátnik č. 270-042/2016-OKOM so všetkými prílohami (príloha č. 1 Záznam pre VEDÚ č. 270-042/2016-OKOM a príloha č. 2 Koncept Agentúry Evka s.r.o., vrátane cenovej ponuky) o výbere víťaza výberu dodávateľa na predstavenie loga SK PRES.
- 7) Všetky zmluvy a dohody (ústne aj písomné, vrátane dodatkov a príloh) vrátane faktúr, ktoré Ministerstvo alebo jemu podriadené organizácie uzavreli s Eibner Production s.r.o., alebo F. G. ako fyzickou osobou alebo H. E. ako fyzickou osobou v rokoch 2015-2018. Žiadame tiež o zaslanie všetkej elektronickej a poštovej komunikácie s danými právnickými a fyzickými osobami vrátane komunikácie ohľadom réžie podujatia predstavenia loga SK PRES.
- 8) Všetky zmluvy a faktúry (vrátane dodatkov a príloh) na výrobu úvodného videofilmu, ktorý otváral galavečer predstavenia loga SK PRES.
- 9) Všetky zmluvy a faktúry (vrátane dodatkov a príloh), ktoré Ministerstvo uzatvorilo a vyplatilo dodávateľom tovarov a služieb a poskytovateľom umeleckých výkonov (okrem iného speváci, hudobníci, režiséri, dramaturgovia, fotograf, kameramani, autori vizuálnych, audio a audiovizuálnych diel, typografie na footage k predstaveniu loga, hostesky, poskytovatelia technického a organizačného zabezpečenia podujatia, dodávateľia tovarov a služieb ako styling, účesy, vizáž, kostýmy, ošatenie, dekorácie vo foyer a na scéne, vlajky, stojany, balezitol, vybavenie press room, výroba press steny, kvetinová výzdoba, voice-over a dabing) pre galavečer predstavenia loga SK PRES.
- 10) Celú dokumentáciu z výberu dodávateľa na zabezpečenie sprievodného programu (vyhrala firma La Idea). Žiadame Vás tiež o zaslanie všetkých ponúk, vrátane cenových ponúk všetkých ďalších uchádzačov, kritériá výberu víťaza ako aj zoznam osôb, ktoré ho vybrali a odbory, na ktorých v danom momente pôsobili. Žiadame zaslať aj kritériá, na základe ktorých boli oslovení daní uchádzači do výberu dodávateľa a všetku elektronickej a poštovou komunikáciu s uchádzačmi. Žiadame tiež sprístupniť všetky zmluvy a faktúry (vrátane dodatkov a príloh) uzavreté s touto spoločnosťou zo strany Ministerstva alebo jemu podriadených organizácií v súvislosti s touto zákazkou, a všetku elektronickej a poštovou komunikáciu s uchádzačmi.
- 11) Mená a ponuky vrátane cenových ponúk všetkých uchádzačov, ktorí sa zúčastnili všetkých fáz výberu dodávateľa na zabezpečenie sprievodného programu SK PRES – zasadnutí COREPER I, II, PSC, návštevy novinárov akreditovaných v BXL počas SK PRES -, kde sa víťazom stala firma REDHOUSE Promotion. Žiadame tiež sprístupniť kritériá výberu víťaza ako aj mená osôb, ktoré sa zúčastnili hodnotenia ponúk a výberu víťaza a odbory, na ktorých v danom momente pôsobili. Žiadame sprístupniť aj kritériá, na základe ktorých boli oslovení práve daní uchádzači do výberu dodávateľa a všetku elektronickej a poštovou komunikáciu s uchádzačmi. Žiadame tiež sprístupniť všetky zmluvy a faktúry (vrátane dodatkov a príloh) uzavreté so spoločnosťou REDHOUSE Promotion a vyplatené tejto spoločnosti zo strany Ministerstva alebo jemu podriadených organizácií v súvislosti s touto zákazkou.
- 12) Žiadam sprístupniť celú dokumentáciu z výberu dodávateľa zákazky otváracieho koncertu SK PRES Viva Europa pre verejnosť, vrátane celej dokumentácie k určeniu predpokladanej hodnoty zákazky. Akým spôsobom bola určená predpokladaná hodnota zákazky na dané podujatie a aké položky, ktoré mali byť hrazené víťazným uchádzačom, obsahovala? Žiadame tiež o zaslanie ponúk vrátane cenových ponúk a mien všetkých uchádzajúcich sa subjektov vo výbere dodávateľa podujatia. Žiadame tiež poskytnúť kritériá výberu víťaza ako aj zoznam ľudí, ktorí ho vybrali a odbory, na ktorých v danom čase pôsobili. Žiadame sprístupniť aj kritériá, na základe ktorých boli oslovení práve daní uchádzači do výberu dodávateľa a všetku elektronickej a poštovou komunikáciu s nimi. Žiadame tiež sprístupniť všetky zmluvy a faktúry (vrátane dodatkov a príloh) uzavreté s touto spoločnosťou a ďalšími dodávateľmi tohto podujatia zo strany Ministerstva alebo jemu podriadených organizácií a celkovú sumu vyplatenú zo strany Ministerstva alebo jemu podriadených organizácií za toto podujatie.
- 13) Žiadame sprístupniť celú dokumentáciu k výberu dodávateľa nasledujúcich audiovizuálnych služieb pre potreby slovenského predsedníctva v Rade EÚ:
- 10x krátke audiovizuálne pozdravy známych osobností Slovenska (D., I., J., E., K., D., J., J., K., D.);
 - 4x prezentačné predsednícke audiovizuálne spoty o Slovensku (padák, fujara, automobilový priemysel, pero);
 - 2x audiovizuálne spoty o obsahových prioritách predsedníctva (anglická a slovenská verzia);
 - 9x krátke sprievodné audiovizuálne spoty pre otvárací koncert predsedníctva pre VIP hostí dňa 1.7.2016 v SND.

2. Žalovaný rozhodnutím č. 016792/2019-LEG2-0007917 zo dňa 17.01.2019 (ďalej len prvostupňové rozhodnutie) sčasti nevyhovel žalobcovej žiadosti a čiastočne nesprístupnil informácie v bodoch 1, 10 a 12 žiadosti a informácie v bodoch 2, 3, 7, 9 a 13 nesprístupnil vôbec. Žalobca voči prvostupňovému rozhodnutiu podal rozklad, v ktorom namietal právne posúdenie žiadosti v bodoch 1 a 9, pri ktorých došlo k nesprístupneniu požadovaných informácií z dôvodu ochrany osobných údajov podľa § 9 ods. 2 zákona o slobode informácií a z dôvodu ochrany duševného vlastníctva podľa § 11 ods. 1 písm. c) zákona o slobode informácií, a nesprávne zistený skutkový stav v bode 3 žiadosti, pri ktorom došlo k odmietnutiu sprístupnenia informácií z dôvodu, že povinná osoba nimi nedisponuje. Zároveň žiadal o preskúmanie rozhodnutia v celom rozsahu, keďže podľa názoru žalobcu mohlo dôjsť k nesprávnemu zisteniu skutkového stavu aj vo vzťahu k ostatným bodom, pretože podľa názoru žalobcu by žalovaný mal požadovanými informáciami disponovať.

3. O podanom rozklade rozhodol minister zahraničných vecí a európskych záležitostí Slovenskej republiky (ďalej len minister) rozhodnutím č. 031471/2019-KAGT-0040456 zo dňa 15.03.2019 (ďalej len napadnuté rozhodnutie), tak že rozklad žalobcu zamietol a prvostupňové rozhodnutie potvrdil.

4. V odôvodnení napadnutého rozhodnutia minister uviedol, že sa nestotožnil s argumentáciou žalobcu vo vzťahu k bodu 1 žiadosti o nesprávnom právnom posúdení vecí prvostupňovým orgánom, ktorý vyhodnotil údaje o fyzických osobách v rozsahu meno a priezvisko, s ktorými boli ministerstvom uzatvorené ústne zmluvy, ako osobné údaje požívajúce ochranu podľa § 9 zákona o slobode informácií. Minister poukázal na ust. § 5a zákona o slobode informácií, podľa ktorého povinnému zverejňovaniu podliehajú iba zmluvy v písomnej forme. Tvrdenie, že uzatvorenie zmlúv v ústnej forme predstavuje snahu o obchádzanie zákona, považuje odvolací orgán za právne irelevantné a ničím nepodložené, majúce charakter subjektívneho názoru žalobcu. Zákon o slobode informácií ani iný právny predpis neurčuje podmienky zverejňovania alebo sprístupňovania informácií o ústne uzatvorených zmluvách a nie je možné ani použitie analógie pri zmluvách uzatvorených v písomnej a ústnej forme. Vychádzajúc z dikcie ust. § 9 ods. 2 zákona o slobode informácií povinná osoba má právny základ na sprístupnenie informácie o osobných údajoch fyzickej osoby, ktoré sú spracované v jej informačnom systéme len vtedy, ak to ustanovuje zákon alebo na základe predchádzajúceho písomného súhlasu dotknutej osoby. Informácia o mene a priezvisku s ďalšími údajmi, ako je údaj o uzatvorení ústnej zmluvy s ministerstvom v súvislosti s výkonom SK PRES, robí dotknutú fyzickú osobu priamo identifikovateľnou, v dôsledku čoho tak neexistuje žiadna pochybnosť o tom, že žiadané informácie o mene a priezvisku dotknutých osôb sú osobnými údajmi týchto osôb, na sprístupnenie ktorých nemal prvostupňový orgán žiadny právny základ.

5. K nesprávnemu právnomu posúdeniu v časti bodu 9 žiadosti, v ktorom žalobca požadoval sprístupniť zmluvy s poskytovateľmi umeleckých výkonov (hudobníci, speváci) pre galavečer predstavenia loga SK PRES, minister poukázal na to, že žalobca sa mylne domnieva, že všetky informácie požadované v bode 9 mu neboli sprístupnené z dôvodu ochrany osobných údajov podľa § 9 ods. 2 zákona o slobode informácií v spojení s ochranou duševného vlastníctva podľa § 11 ods. 1 písm. c) zákona o slobode informácií. Z výroku ako aj odôvodnenia prvostupňového rozhodnutia jasne vyplýva, že z týchto dôvodov mu neboli sprístupnené iba informácie týkajúce sa zmlúv s poskytovateľmi umeleckých výkonov (hudobníci, speváci) pre galavečer predstavenia loga SK PRES. Ostatné informácie požadované v bode 9 neboli sprístupnené z dôvodu, že nimi povinná osoba nedisponuje. Minister sa stotožnil s názorom, podľa ktorého v prípade nesprístupnenia informácií o zmluvách inej umeleckej profesie a zmluvách uzatvorených s poskytovateľom umeleckých výkonov, ide podľa § 5a ods. 5 písm. r) zákona o slobode informácií o zmluvy, ktoré sú vyňaté z režimu povinného zverejňovania. Ich sprístupnením na základe individuálnej žiadosti na právnom základe zákona o slobode informácií by došlo k potretiu ochrany záujmov, pre ktoré zákonodarca týmto zmluvám zaviedol osobitný režim ochrany informácií v nich obsiahnutých v podobe ich nezverejnenia. Podľa ministra nie je správna úvaha žalobcu, že je možné spracúvať osobné údaje bez súhlasu dotknutej osoby na účely splnenia zákonnej povinnosti (napr. povinnosti poskytovať informácie podľa zákona o slobode informácií). Ide o zjednodušenú subjektívnu interpretáciu ust. § 13 ods. 1 písm. f) zákona č. 18/2018 Z. z. o ochrane osobných údajov a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len zákon o ochrane osobných údajov), podľa ktorej by povinná osoba v žiadnom prípade nemusela dbať na ochranu osobných údajov, ak by sa stali predmetom žiadosti o sprístupnenie informácií, keďže by vždy prevážil oprávnený záujem tretej osoby na ich sprístupnení, čo je v rozpore s ust. § 9 zákona o slobode informácií. Minister sa stotožnil s testom proporcionality vykonaným prvostupňovým orgánom vo vzťahu k rozsahu ochrany základných práv a slobôd dotknutých osôb na strane jednej a právom na informácie na strane druhej. Čl. 26 ods. 4

Ústavy Slovenskej republiky explicitne ustanovuje dôvody na obmedzenie práva na informácie, pričom takýmto dôvodom môže byť aj ochrana práv a slobôd iných.

6. V súvislosti s nesprístupnením informácií v bode 3 žalobcovej žiadosti z dôvodu, že nimi povinná osoba nedisponuje, keďže v danom prípade nebol realizovaný proces verejného obstarávania podľa v tom čase platného zákona č. 25/2006 Z. z. o verejnom obstarávaní a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len zákon o verejnom obstarávaní), minister uviedol, že požiadavka žalobcu bola dostatočne špecifická a neobsahovala údaj ani požiadavku, že má ísť o akékoľvek dokumenty. Z formulácie žiadosti jednoznačne vyplývalo, že žalobca žiada o konkrétne dokumenty vzniknuté v konkrétnych fázach procesu výberu. Povinnosťou je sprístupniť taký dokument, o ktorý žiadateľ žiada, za predpokladu, že ním disponuje a je daný právny základ na jeho sprístupnenie. Nie je povinnosťou prvostupňového orgánu žiadateľovi sprístupniť dokument, o ktorom sa len domnieva, že by mohlo ísť o dokument, sprístupnenie ktorého mal žiadateľ na mysli, pokiaľ sa v žiadosti vyjadril dostatočne určito a jasne, o ktorý dokument mal záujem. Uvedená požiadavka neobsahovala informáciu o tom, že žiadateľ požaduje akékoľvek dokumenty, či už boli výsledkom procesu verejného obstarávania alebo iného postupu, keďže táto formulácia by spôsobila neurčitost' danej požiadavky. V danom prípade neprebehol proces verejného obstarávania v zmysle v tom čase platného zákona o verejnom obstarávaní, a preto nevznikali informácie v podobe dokumentov tak, ako to tvrdí žiadateľ. Väčšina komunikácie prebiehala neformálnym spôsobom prostredníctvom elektronickej komunikácie, ktorá nemá povahu registratúrneho záznamu ani iného dokumentu a nie je dôvod na jej ďalšie uchovávanie. Prvostupňový orgán mohol poskytnúť kontrolným orgánom v rámci výkonu kontroly určité dokumenty súvisiace so zabezpečením a realizáciou podujatí v rámci SK PRES, avšak po ukončení kontroly zo strany jednotlivých kontrolných orgánov ich, aj s ohľadom na časový odstup viac ako dvoch rokov, neuchováva.

7. Vo vzťahu k požiadavke o poskytnutie mien osôb, ktoré sa zúčastnili hodnotenia ponúk a výberu víťaza, a odborov, na ktorých v danom čase tieto osoby pôsobili, minister uviedol, že aj keby týmito údajmi prvostupňový orgán disponoval, nebolo by možné sprístupniť ich žalobcovi z dôvodu ochrany osobných údajov podľa ust. § 9 ods. 2 zákona o ochrane osobných údajov (správne má byť zákona o slobode informácií – pozn. súdu). V danom prípade navyše môže ísť o osoby, ktoré už v súčasnosti ani nie sú zamestnancami ministerstva a v takom prípade ministerstvo nemá postavenie spracovateľa osobných údajov v informačnom systéme. Požadované informácie ministerstvo nemá k dispozícii a zároveň nemá povinnosť späťne vyhľadávať, ktorí zo zamestnancov v čase SK PRES akýmkoľvek spôsobom participovali na osobitnom postupe zadávania zákaziek v súvislosti so zabezpečením prípravy a výkonom SK PRES realizovanom podľa interného predpisu ministerstva, ak touto informáciou v čase prijatia žiadosti o sprístupnenie informácií nedisponuje.

8. Záverom sa minister stotožnil s názorom, že konanie žalobcu vykazuje všetky znaky zneužívania práva na informácie, a to najmä v kontexte poslednej žiadosti žiadateľa o sprístupnenie informácií, ktorá bola prvostupňovému správne mu orgánu doručená dňa 24.03.2018. Aj napriek vybaveniu v súlade s ustanoveniami zákona o slobode informácií žiadateľ opakovane žiada o obsahovo nie podobné, ale totožné informácie, v dôsledku čoho zahľucuje prvostupňový správny orgán. Konanie žalobcu je v príkrom rozpore s princípom zákazu zneužitia výkonu práva a nemôže požívať žiadnu právnu ochranu.

II. Žaloba

9. Žalobou doručenou Krajskému súdu v Bratislave dňa 17.05.2019 sa žalobca domáhal, aby správny súd zrušil napadnuté rozhodnutie ministra ako aj prvostupňové rozhodnutie žalovaného a vec vrátil na ďalšie konanie a uložil žalovanému sprístupniť žalobcom požadované informácie.

10. Žalobca je toho názoru, že pri rozhodovaní o bodoch 1 a 9 jeho žiadosti došlo zo strany žalovaného ako aj ministra k naplneniu ustanovenia § 191 ods. 1 písm. c) zákona č. 162/2015 Z. z. Správny súdny poriadok v znení neskorších predpisov (ďalej len SSP) teda k nesprávne mu právne mu posúdeniu veci a v bode 3 jeho žiadosti k naplneniu ustanovenia § 191 ods. 1 písm. e) SSP, pretože zistenie skutkového stavu orgánom verejnej správy bolo nedostačujúce na riadne posúdenie veci. V tomto rozsahu žalobca uvedené rozhodnutia napáda.

11. K nesprávnemu právnemu posúdeniu v prípade bodu 1 žiadosti žalobca uviedol, že predmetom bolo sprístupnenie informácií o ústnych zmluvách uzatvorených ministerstvom, vrátane mien fyzických osôb, s ktorými ministerstvo alebo jemu podriadené organizácie uzavreli ústne zmluvy. Podľa názoru žalobcu žalovaný nesprávne právne posúdil otázku, či údaje - meno a priezvisko fyzickej osoby, ktorá uzatvorila zmluvu s povinnou osobou, spadajú pod výnimku zo sprístupňovania v zmysle ust. § 9 ods. 2 zákona o slobode informácií. Žalobca má za to, že v uvedenom prípade je potrebné vychádzať z účelu zákona o slobode informácií, ktorým je zverejňovanie zmlúv, ktoré uzatvárajú štátne orgány za účelom verejnej kontroly. Ak by boli tieto zmluvy (podľa informácií z kontroly vykonanej Najvyšším kontrolným úradom Slovenskej republiky a medializovaných informácií malo ísť o zmluvy o dielo) uzatvorené štandardným spôsobom, podliehali by nie len povinnému režimu ich sprístupňovania, ale vzťahovala by sa na ne prísnejšia právna úprava – povinného zverejňovania zmlúv v zmysle zákona o slobode informácií. Poukázal na ust. § 5a ods. 13 zákona o slobode informácií a uviedol, že má dôvodné podozrenie, že jediným účelom uzatvorenia predmetných zmlúv v ústnej forme bolo obídenie platnej právnej úpravy o povinnom zverejňovaní zmlúv zo strany žalovaného, ktorý sa tak snažil vyhnúť verejnej kontrole nakladania s verejnými prostriedkami.

12. V súvislosti so zmluvami, ktoré by žalovaný nebol povinný zverejňovať v zmysle ust. § 5a ods. 5 písm. r) zákona o slobode informácií a ktorých predmetom je umelecký výkon alebo použitie umeleckého výkonu, a zmluvy, ktoré uzatvára povinná osoba s fyzickou osobou inej umeleckej profesie, aj v tomto prípade je povinná osoba povinná zverejniť informáciu o uzatvorení takejto zmluvy. Podľa ust. § 3 písm. b) Nariadenia vlády Slovenskej republiky č. 498/2011 Z. z. ktorým sa ustanovujú podrobnosti o zverejňovaní zmlúv v Centrálnom registri zmlúv a náležitosti informácie o uzatvorení zmluvy (ďalej len nariadenie č. 498/2011 Z. z.), má informácia o uzatvorení zmluvy obsahovať aj identifikáciu účastníka zmluvy. Ak je ním fyzická osoba – podnikateľ, zverejňuje sa obchodné meno, miesto podnikania a identifikačné číslo, ak je ním fyzická osoba tak jej titul, meno a priezvisko. Žalobca poukázal na to, že zmluva uzatvorená s umelcom je vždy uzatvorená s fyzickou osobou podnikateľom, keďže pod pojem podnikanie spadá aj výkon činnosti podľa zákona č. 185/2015 Z. z. autorský zákon v znení neskorších predpisov (ďalej len autorský zákon). Žalobca ďalej poukázal na rôznu judikatúru, kedy súdy rozhodli v prospech zverejnenia mien a priezvisk fyzických osôb.

13. V prípade bodu 9 žiadosti žalovaný odmietol sprístupniť požadované informácie z dôvodu ochrany osobných údajov podľa § 9 ods. 2 zákona o slobode informácií a z dôvodu ochrany duševného vlastníctva podľa § 11 ods. 1 písm. c) zákona o slobode informácií. Zároveň žalovaný uviedol, že tieto zmluvy spadajú pod výnimku z povinného zverejňovania zmlúv v zmysle ust. § 5a ods. 5 písm. r) zákona o slobode informácií. Žalobca poukazuje na to, že vyňatie zmluvného typu z povinného zverejňovania nemá vplyv na povinnosť sprístupňovať informácie na základe žiadosti. Taktiež ochrana osobných údajov nemôže byť dôvodom na odmietnutie sprístupnenia požadovaných informácií (dokumentov) ako celku.

14. Žalobca zdôraznil, že povinné zverejňovanie zmlúv a sprístupňovanie informácií na základe žiadosti sú dva úplne odlišné právne režimy, na ktoré sa vzťahujú úplne odlišné obmedzenia. Poukázal na Nález ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn.: II ÚS 10/1999 zo dňa 16.06.1999, podľa ktorého Ústava Slovenskej republiky vytvára tri skupiny informácií, a to i) informácie, ktoré musia orgány verejnej moci predložiť verejnosti (zverejňovanie), ii) informácie, ktoré orgány verejnej moci predložiť nemusia, no musia strpieť prístup k nim, ak oprávnené osoby uplatnia svoje právo na informácie (sprístupňovanie na žiadosť), iii) informácie, ktoré nemožno zverejniť, pretože ide o informácie podliehajúce obmedzeniam podľa čl. 26 ods. 4 Ústavy Slovenskej republiky. Možno teda uzavrieť, že povinné osoby majú povinnosť sprístupniť na základe žiadosti v zmysle zákona o slobode informácií aj tie zmluvy, ktoré nie sú povinne zverejňované, pričom na sprístupnenie dopadajú obmedzenia podľa § 8 až 11 zákona o slobode informácií.

15. V súvislosti s obmedzením prístupu k informáciám z dôvodu ochrany osobných údajov žalobca poukazuje na ust. § 12 zákona o slobode informácií. Sprístupnenie požadovaných informácií nikdy nemôže byť odmietnuté en bloc, ale požadované informácie (dokumenty) sa sprístupnia a vylúčia sa (začernia) len tie časti, na ktoré dopadá niektoré z ustanovení o obmedzovaní práva na informácie. Na základe pravidla selekcie mal žalovaný začerniť osobné údaje účastníkov zmluvy (umelcov) a zvyšnú časť textu zmluvy sprístupniť. V tomto kontexte s poukazom na predchádzajúcu argumentáciu žalobcu mal žalovaný vylúčiť osobné údaje okrem mena a priezviska, ktoré sa má sprístupniť aj bez

súhlasu dotknutej osoby. Pôvodná právna úprava platná v čase podania žiadosti umožňovala spracúvať osobné údaje aj bez súhlasu dotknutej osoby, ak išlo o údaje zverejnené v súlade so zákonom. Nová právna úprava umožňuje spracúvať osobné údaje bez súhlasu dotknutej osoby na účely splnenia zákonnej povinnosti (povinnosť poskytovať informácie podľa zákona o slobode informácií) a na účely oprávneného záujmu sledovaného prevádzkovateľom alebo treťou stranou (napr. oprávnený záujem prijímať informácie, ktoré majú orgány verejnej moci povinnosť zverejňovať). Zároveň je potrebné vziať do úvahy, že osobné údaje sa v tomto prípade týkajú umelcov, ktorí sú osobami verejného záujmu, a preto sú povinní strpieť vyššiu mieru zásahu do ich súkromia. Ide o verejne známe osobnosti, informácie sa týkajú ich profesionálnych aktivít, nie rodinného a súkromného života, tieto profesionálne aktivity sú úzko spojené s oficiálnymi aktivitami štátu, a tieto boli financované z verejných financií.

16. Ochrana osobných údajov dochádza do kolízie s právom na informácie a v každom konkrétnom prípade je potrebné posúdiť, či bolo úmyslom zákonodarcu chrániť súkromie fyzickej osoby alebo nie. Pokiaľ zákonodarca explicitne vyjadril potrebu obmedzenia ochrany osobných údajov v prípade, ak bola zmluva uzatvorená písomnou formou, je potrebné dôjsť k záveru, že neexistuje žiadny zákonom stanovený dôvod na to, aby ústne uzatvorené zmluvy požívali vyššiu mieru ochrany.

17. K obmedzeniu prístupu k informáciám z dôvodu ochrany duševného vlastníctva žalobca poukazuje na to, že aj pri ochrane duševného vlastníctva je nutné dôsledne uplatňovať pravidlo selekcie, čo nemôže viesť k neprístupneniu požadovaných informácií (dokumentov) en bloc. Žalovaný nemôže odoprieť prístup ku všetkým informáciám, ktoré sú obsiahnuté v zmluvách, faktúrach, prípadne ďalšej dokumentácii, ale len k tým, ktoré skutočne napĺňajú definičné znaky autorského diela. Je vylúčené, aby všetky požadované informácie spĺňali podmienky ochrany duševného vlastníctva, vzhľadom na to, že niektoré požadované dokumenty sú účtovné doklady. Autorským dielom nemôžu byť napríklad ustanovenia zmluvy o odmene, podmienkach dodania diela, licenčných podmienkach, uplatňovaní práv z vád diela, popis diela ako predmetu zmluvy. Skutočnosť, že niekto je pôvodcom dokumentu alebo informácie automaticky neznamená, že išlo o tvorivú činnosť. Autorské dielo je výsledkom tvorivej činnosti, je jedinečné a nemôže pochádzať od nikoho iného, ako práve od svojho autora. Obmedzenie sprístupnenia informácie by sa vzťahovalo napríklad na sprístupnenie informácie, ktorá bola plnením z takejto zmluvy (napríklad vytvorené literárne dielo alebo ochranná známka), no informácie tohto druhu neboli predmetom žiadosti.

18. Posledným žalobným dôvodom bolo nedostatočné zistenie skutkového stavu týkajúce sa bodu 3 žiadosti, v ktorom žalobca požadoval sprístupniť informácie týkajúce sa procesu výberu dodávateľa galavečera predstavenia loga SK PRES. Žalovaný nesprávne právne posúdil stav veci, keď došiel k záveru, že pokiaľ sa na predmetné zákazky nevzťahoval zákon o verejnom obstarávaní, tak žalovaný danou informáciou nedisponuje. Žalovaný rozhodoval o tomto bode žiadosti na základe nedostatočne zisteného skutkového stavu, pokiaľ posudzoval, či disponuje len dokumentáciou vedenou na základe zákona o verejnom obstarávaní, avšak už sa nezaoberal tým, či disponuje informáciami (dokumentáciou), ktoré vznikli v procese výberu dodávateľa mimo proces verejného obstarávania. Z viacerých správ kontrolných orgánov vyplýva, že žalovaný týmito informáciami disponuje. Z oznámenia Protimonopolného úradu Slovenskej republiky o zastavení prešetrovania z 13.06.2017, č. 238/2017/OKT-3035/2017 je zrejmé, že ministerstvo v súvislosti s organizáciou galavečera predstavenia loga slovenského predsedníctva v Rade EÚ oslovilo tri subjekty s požiadavkou na predloženie konceptu na zabezpečenie podujatia. Všetky tri subjekty koncepty podujatia predložili. Žalovaný tieto ponuky predložil poslancom zahraničného výboru Národnej rady Slovenskej republiky a následne aj Protimonopolnému úradu Slovenskej republiky, ktorému okrem toho predložilo aj tri cenové ponuky od troch oslovených subjektov. Zo záverečnej správy Najvyššieho kontrolného úradu Slovenskej republiky (NKÚ) o výsledkoch kontroly slovenského predsedníctva v Rade EÚ rovnako vyplýva, že žalovaný dostal od troch spoločností koncepty podujatia, ktoré poskytol NKÚ. Zo zápisnice z 15. mimoriadnej schôdze Zahraničného výboru Národnej rady Slovenskej republiky taktiež vyplýva, že žalovaný dostal k organizácii podujatia galavečera predstavenia loga ponuky od troch rôznych agentúr. Uvedené potvrdzuje, že žalovaný disponuje požadovanými informáciami v bode 3 žiadosti, a to konkrétne ponukami uchádzačov, ich cenovými ponukami, menami firiem, výzvami na zaslanie ponúk. Vzhľadom na to, že boli žalovanému predložené ponuky od troch uchádzačov, z ktorých nakoniec bol vybraný víťaz, tento výber musel niekto urobiť. Žalovaný preto musel disponovať menami osôb, ktoré tento výber vykonali a poznať ich pracovné zaradenie. Žalovaný použil účelovú argumentáciu, že požadovaná komunikácia bola skartovaná, pričom takáto argumentácia by umožňovala povinným osobám vyhnúť

sa sprístupneniu požadovaných informácií s obyčajným odôvodnením, že tieto informácie neexistujú. K argumentácii žalovaného, že žalobca používa terminológiu verejného obstarávania žalobca uviedol, že z gramatického ako aj logického výkladu je úplne zrejmé, že požadoval všetky ponuky a neodkazuje na postup verejného obstarávania, nakoľko žiadal informácie o formálnom aj neformálnom výbere. Nemôže byť na ujmu žalobcu, že v žiadosti nepoužil žalovaným očakávaný termín. Zároveň poukazuje na to, že žiadal všetku elektronickú a poštovú komunikáciu s uchádzačmi vo všetkých fázach výberu dodávateľa, čo jasne vyjadruje žiadosť o akékoľvek informácie týkajúce sa predmetnej otázky. Vzhľadom na uvedené má žalobca za preukázané, že žalovaný požadovanými informáciami disponuje.

19. Žalobca záverom žiadal, aby súd uložil žalovanému ako povinnej osobe v zmysle ust. § 193 SSP povinnosť sprístupniť žiadané informácie, v opačnom prípade podľa žalobcu vzniká reálna hrozba, že žalovaný použije inú účelovú obranu, na základe ktorej sa vyhne sprístupneniu požadovaných informácií, nakoľko z doterajšieho konania žalovaného jasne vyplýva úmysel utajovať požadované informácie bez zákonného dôvodu.

III. Vyjadrenie žalovaného

20. Žalovaný vo vyjadrení k žalobe zhrnul priebeh správneho konania a poukázal na to, že v danom prípade o tej istej veci toho istého žalobcu už prebieha pred správnym súdom skôr začaté iné konanie. K podmienke totožnosti veci žalovaný uvádza, že v období rokov 2016 až 2018 zaslalo občianske združenie Transparency International Slovensko (ďalej len TIS) žalovanému celkovo osem žiadostí o sprístupnenie informácií týkajúcich sa podujatí realizovaných v rámci SK PRES. Až v šiestich prípadoch žiadal o informácie v mene TIS práve žalobca. Všetkých 65 otázok, ktoré boli predmetom žiadosti, bolo rovnako predmetom žiadosti žalobcu doručenej dňa 21.03.2018 a zároveň 32 z týchto otázok bolo už v minulosti predmetom niektorej z predchádzajúcich žiadostí žalobcu (žiadosť TIS a žalobcu zo dňa 25.08.2016 a následne aj 24.11.2016, 30.09.2016 a 27.1.2017). Druhostupňové rozhodnutie žalovaného o žiadosti žalobcu zo dňa 24.11.2016 bolo predmetom súdneho konania na Krajskom súde v Bratislave pod spisovou značkou 6S/72/2017. Informácie žiadané žalobcom v žiadosti zo dňa 24.11.2016 sa obsahovo zhodujú so žiadosťou, ktorá je predmetom súčasnej žaloby. Podmienka totožnosti žalobcu je podľa žalovaného taktiež splnená, keďže zmena v osobe žalobcu je len formálna, no fakticky ide o jednu a tú istú osobu. Žalobca v ostatných žiadostiach konal ako riaditeľ občianskeho združenia TIS s poukazom na rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn.: 3Sž/4/2016, v ktorom súd riešil otázku zhodnosti účastníka konania. Keďže o tej istej veci toho istého žalobcu už prebieha pred správnym súdom skôr začaté iné konanie, žiadal, aby súd žalobu odmietol.

21. Žalovaný poukázal aj na ďalší dôvod odmietnutia žaloby v zmysle ust. § 98 ods. 1 písm. h) SSP v spojení s § 28 SSP, keďže žaloba má zjavne šikanózný charakter a žalobca ňou sleduje zneužitie práva. Takmer každá žalobcová otázka v žiadosti o informácie týkajúca sa organizácie podujatí realizovaných v rámci SK PRES obsahuje niekoľko ďalších súvisiacich otázok a požiadaviek a celkovo je predmetom žiadosti 65 otázok. Podľa žalovaného žalobca sleduje iný cieľ ako reálne získať informácie. Informácie žiadané žalobcom sú totiž obsahovo aj slovné totožného charakteru, ako boli informácie žiadané dňa 21.03.2018 TIS, ktoré zastupoval žalobca. Žalovaný sa zaoberal každou jednou zo 124 otázok, pričom žiadosť vybavil čiastočným sprístupnením informácií dňa 16.04.2018 a rozhodnutím o čiastočnom nesprístupnení informácií zo dňa 16.04.2018. Proti rozhodnutiu o čiastočnom nesprístupnení informácií zo dňa 16.04.2018 TIS podalo odvolanie oneskorene. Z uvedeného dôvodu toto rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť dňa 04.05.2018. Žalovaný nezistil dôvod na zrušenie rozhodnutia mimo odvolacieho konania ani na obnovu konania. V kontexte týchto skutočností výkon práva na informácie zo strany žalobcu podaním opakovanej totožnej žiadosti v takmer rovnakom obsahu a rozsah vykazuje znaky nedobromyseľnosti, keďže žalobca žiadanými informáciami už disponuje, resp. disponuje právnou argumentáciou o ich čiastočnom nesprístupnení. Obsah a rozsah opakovane žiadaných totožných informácií indikuje snahu žalobcu tentoraz v postavení fyzickej osoby o zahltenie žalovaného. Uvedený spôsob konania je v rozpore s princípom dobrej verejnej správy a v konečnom dôsledku vedie k tomu, že orgány verejnej správy sa nevenujú svojej primárnej činnosti, ale vybavovaniu nezmyselných a v tomto prípade opakovaných žiadostí tých istých žiadateľov. Podľa žalovaného konanie žalobcu vykazuje znaky porušenia zákazu zneužitia práva vo verejnoprávnej sfére, a to zneužitím práva na informácie. V tejto súvislosti žalovaný poukázal na judikatúru v oblasti zneužitia práva na informácie.

22. Ďalšou indíciou naznačujúcou pochybnosti o vážnosti prejavenej vôle žalobcu je rozsah a kvalita požadovaných informácií, ktorých vyhľadávanie dokáže nadmerne zahltiť a nadmerne zamestnať žalovaného. Ďalšou indíciou je, že v období rokov 2016-2018 zaslalo občianske združenie TIS

žalovanému spolu osem žiadostí týkajúcich sa podujatí SP PRES. Žalobca vo všetkých žiadostiach používa formulácie „žiadam všetky zmluvy a faktúry“, „žiadam všetky podklady“ alebo „žiadam sprístupniť celú dokumentáciu“, v dôsledku čoho v predmetných žiadostiach ustupuje kvalita informácií pred rozsahom. Zo všetkých 65 otázok, ktoré sú predmetom žiadosti žalobcu, bolo predmetom rozhodnutia o nesprístupnení informácií zo dňa 16.04.2018 celkom 50 otázok. Informácie žiadané v 48 otázkach neboli sprístupnené s odôvodnením, že žalovaný žiadnymi informáciami nedisponuje, pretože nikdy neexistovali. Je vylúčené, aby vznikli dodatočne, keďže sa vzťahujú na rok 2016. Žalovaný sprístupnil žalobcovi požadované informácie v rozsahu 46 strán. Žalobca uvedené informácie aj tak žiadal opakovane. Žalovaný zároveň poukazuje na to, že mnohé z požadovaných informácií sú verejne prístupnými, či už zmluvy, ktoré sú podľa ust. § 5a zákona o slobode informácií zverejnené alebo informácie o faktúrach, ktoré sú zverejňované na základe ust. § 5b zákona o slobode informácií na webovom sídle žalovaného. V danom prípade ide podľa žalovaného o individuálnu situáciu, kedy existuje dostatočný počet indícií preukazujúcich, že cieľom žiadosti o informácie nie je reálny záujem získať informáciu, ale konanie žalobcu má zjavne šikanózný charakter a žalobca zjavne sleduje zneužitie práva, čo je dôvodom na odmietnutie žaloby.

23. Vo vzťahu k bodu 1 žalobcovej žiadosti žalovaný zopakoval svoju argumentáciu k tomuto bodu uvedenú v prvostupňovom a napadnutom rozhodnutí. Povinnému zverejňovaniu podliehajú výlučne zmluvy uzatvorené v písomnej forme. Právny základ na sprístupnenie informácie o osobných údajoch fyzickej osoby, ktoré sú spracúvané v jeho informačnom systéme má povinná osoba len vtedy, ak to ustanovuje zákon alebo na základe predchádzajúceho súhlasu dotknutej osoby. Žiadané informácie o mene a priezvisku dotknutých osôb boli a sú osobnými údajmi, na sprístupnenie ktorých nemal žalovaný v čase vybavovania žiadosti právny základ. Žalobcom citované súdne rozhodnutia boli vyslovené v diametrálne odlišných prípadoch. Žalovaný trvá na tom, že vec bola správne právne posúdená, keďže zo zákona o slobode informácií a ani z iného právneho predpisu nevyplýva povinnosť ani možnosť žalovaného sprístupniť alebo zverejniť osobné údaje v bode 1 žiadosti bez toho, aby nedošlo k porušeniu ustanovení zákona o ochrane osobných údajov. Aplikácia ust. § 9 ods. 2 zákona o slobode informácií bola správna.

24. V súvislosti s bodom 9 žalobcovej žiadosti žalovaný zopakoval argumentáciu uvedenú v napadnutom rozhodnutí. Žalobcu sa mylne domnieva, že všetky informácie požadované v bode 9 mu neboli sprístupnené z dôvodu ochrany osobných údajov podľa § 9 ods. 2 zákona o slobode informácií v spojení s ochranou duševného vlastníctva podľa § 11 ods. 1 písm. c) zákona o slobode informácií. Tento dôvod nesprístupnenia informácií sa týkal iba zmlúv s poskytovateľmi umeleckých výkonov (hudobníci, speváci) pre galavečer predstavenia loga SK PRES. Ostatné informácie žiadané v tomto bode neboli žalobcovi sprístupnené z dôvodu, že žalovaný nimi nedisponoval. V prípade nesprístupnenia informácií o zmluvách inej umeleckej profesie a zmluvách uzatvorených s poskytovateľmi umeleckých výkonov, pri ktorých ide podľa § 5a ods. 5 písm. r) zákona o slobode informácií o zmluvy, ktoré sú vyňaté z režimu povinného zverejňovania, ich sprístupnením cestou individuálnej žiadosti na právnom základe zákona o slobode informácií by došlo k popretiu ochrany záujmov, pre ktoré zákonodarca týmto zmluvám zaviedol osobitný režim ochrany informácií v nich obsiahnutých v podobe ich nezverejňovania. Podľa názoru žalovaného žalobca veľmi zjednodušene a subjektívne interpretuje ust. Nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2016/679 o ochrane fyzických osôb pri spracúvaní osobných údajov a o voľnom pohybe takýchto údajov, ktorým sa zrušuje smernica 95/46/ES (všeobecné nariadenie o ochrane údajov) (GDPR) resp. § 13 ods. 1 písm. f) zákona o ochrane osobných údajov. Podľa žalobcovej interpretácie by povinná osoba v žiadnom prípade nemusela dbať na ochranu osobných údajov, ak by sa stali predmetom žiadosti o sprístupnenie informácií, keďže by podľa názoru žalobcu vždy prevážil oprávnený záujem tretej osoby na ich sprístupnení. Povinná osoba nie je oprávnená na šírenie osobných údajov bez právneho základu.

25. Judikáty, na ktoré žalobca poukazuje v tejto súvislosti, sú podľa žalovaného irelevantné vo vzťahu k danej problematike, keďže sa týkajú zverejňovania informácií o verejne známych osobách prostredníctvom médií. V prípade novinárov a masmédií ide o diametrálne odlišné povinnosti od povinností, ktoré je povinná dodržiavať pri sprístupňovaní informácií povinná osoba v zmysle zákona o slobode informácií.

26. Žalovaný poukazuje na vykonaný test proporcionality, ako jedného z interpretačných nástrojov vo vzťahu k ochrane základných práv a slobôd dotknutých osôb na jednej strane a právom na informácie na strane druhej. S poukazom na závery všetkých konaní zo strany kontrolných a iných orgánov týkajúcich sa predmetu žiadosti je právo žalobcu na informácie ako subjektu upozorňujúceho na veci verejného záujmu oslabené v porovnaní právom na ochranu súkromia v spojení s právom na ochranu výsledkov tvorivej duševnej činnosti. Z uvedených dôvodov žalovaný trvá na správnosti právneho posúdenia aplikácie ust. § 9 ods. 2 a § 11 ods. 1 písm. c) zákona o slobode informácií.

27. V súvislosti s bodom 3 žalobcovej žiadosti žalovaný uvádza, že z formulácie, žiadosti jednoznačne vyplýva, aké dokumenty žalobca požadoval, používajúc pri tom terminológiu procesu verejného obstarávania. Požiadavka žalobcu bola dostatočne špecifická a neobsahovala údaj, že má ísť o „akýkoľvek dokument“. V danom prípade neprebehol proces verejného obstarávania a nemohol sa uskutočniť ani výber víťazného uchádzača. Tieto skutočnosti boli žalobcovi viackrát oznámené. Žalobca buď nerozumie odôvodneniu napadnutého rozhodnutia v časti bodu 3 žiadosti, alebo sa snaží argumentáciou v žalobe zavádzať. Chybne v žalobe parafrázuje tvrdenia žalovaného, že požiadavka žalobcu nebola dostatočne určitá. Žalobca úmyselne či z nebanlivosti prekrúca či dezinterpretuje argumenty žalovaného, čo prispieva k zmätočnosti žaloby, čo v konečnom dôsledku môže slúžiť ako ďalšia indícia šikanózneho výkonu práva zo strany žalobcu a naznačuje jeho nedobromyseľnosť pri uplatňovaní jeho práva na slobodný prístup k informáciám.

28. V súvislosti s požiadavkou sprístupniť mená a priezviská osôb, ktoré sa zúčastnili hodnotenia ponúk a výberu víťaza žalovaný uvádza, že aj keby tieto informácie mal, nebolo by ich možné sprístupniť s poukazom na ust. § 9 ods. 2 zákona o slobode informácií. Z uvedených dôvodov žalovaný trvá na tom, že napadnuté rozhodnutie ako aj prvostupňové rozhodnutie vychádzali z dostatočne zisteného skutkového stavu.

29. Záverom žalovaný zhrnul, že žalobu považuje za nedôvodnú a žiadal ju v celom rozsahu zamietnuť, alternatívne odmietnuť pre prekážku skôr začatého súdneho konania resp. šikanózny výkon práva.

IV. Replika žalobcu

30. Žalobca v reakcii na prekážku skôr začatého súdneho konania, na ktorú poukazoval žalovaný vo svojom vyjadrení, uviedol, že v danej veci nie je splnená ani jedna z dvoch podmienok uvedená žalovaným. Vo vzťahu k totožnosti žalobcu uvádza, že konanie ma krajskom súde v Bratislave pod sp. zn. 6S/72/2017 bolo iniciované TIS, nie žalobcom vo svojom mene ako je to v tomto prípade. Žalovaným uvádzané rozhodnutie najvyššieho súdu reaguje na odlišné okolnosti. Šikanózna povaha žaloby bola najvyšším súdom vyvozená zo samotnej povahy podaní a nemožno ju bez ďalšieho dovodiť len z povahy subjektov, ktoré žiadosti podali. Zároveň žalobca poukázal na to, že predmet a rozsah žiadostí, ktoré uvádza vo vyjadrení žalovaný podaných TIS alebo žalobcom nie je totožný a nemožno hovoriť o duplicitě. Žiadosťami o informácie podávaným TIS alebo žalobcom žalovaný opakovane odmieta vyhovieť vždy na základe inej právnej argumentácie, preto neobstojí argumentácia, že reakcia na žiadosť žalobcu je prakticky duplicitná. Žalovaný sa opakovane vyhýba povinnosti sprístupniť informácie. Zároveň žalobca poukazuje na to, že sám vo svojom mene vykonáva samostatnú analytickú, prednáškovú a publikačnú činnosť. Imanentný záujem o výkon a organizáciu SK PRES zo strany TIS ako aj žalobcu je pochopiteľný vzhľadom na jeho pomerne kontroverzný priebeh a informácie o pochybných praktikách žalovaného pri vynakladaní verejných prostriedkov. S ohľadom na pretrvávajúcu verejnú diskusiu a rozkol medzi postojom žalovaného k transparentnosti SK PRES a osobami oznamujúcimi protispoločenskú činnosť bolo podanie žiadostí o informácie jedným z prostriedkov, ako tento spor z pohľadu verejnosti vyriešiť.

31. Predmetom oboch súdnych konaní je rozdielne rozhodnutie žalovaného a aj rozdielne rozhodnutie ministra, ktorému predchádzala odlišná žiadosť o informácie navyše podaná iným subjektom. Predmetom oboch súdnych konaní je navyše riešenie iných právnych otázok, keďže v konaní pod sp. zn. 6S/72/2017 bol dôvod nesprístupnenia informácií vymedzený v § 11 ods. 1 písm. h) zákona o slobode informácií, teda nesprístupnenie z dôvodu prebiehajúcej kontroly. V konečnom dôsledku je to práve žalovaný, ktorý v oboch prípadoch zvolil odlišnú právnu kvalifikáciu pre dôvod odmietnutia sprístupniť požadované informácie, preto je ťažko pochopiteľné, prečo sa práve žalovaný dovoláva totožnosti predmetu konania.

32. Žalobca poukazuje na to, že aby mohol byť akýkoľvek výkon práva označený za šikanózny, musí byť v zmysle ustálenej judikatúry splnená základná podmienka úmyslu subjektu vykonávajúceho právo, resp. účelu výkonu práva v podobe znevýhodniť, poškodiť druhú stranu. Dôkazné bremeno zaťažuje v tejto súvislosti toho, kto je takýmto výkonom práva údajne poškodený. Len tá skutočnosť, že žalovanému bolo doručených niekoľko žiadostí o informácie s veľkým počtom otázok nemôže postačovať pre záver o zneužívajúcom výkone práva na prístup k informáciám a sama o sebe nedokazuje zlý úmysel žalobcu. Žalobca opäť poukazuje na to, že nevybavená žiadosť cieľi na málo transparentné nakladanie s verejnými financiami. Navyše záujem žalobcu nie je náhodný a výkon práva nie je šikanózny, čo potvrdzuje aj výsledok šetrenia NKÚ, ktorý čiastočne potvrdil podozrenia z netransparentnosti a porušenia zákona zo strany žalovaného. Žalobca poukázal na osobitnú a ojedinelú povahu SK PRES, na ktoré sa malo vynaložiť podľa NKÚ z verejných prostriedkov viac ako

50 miliónov eur. Je teda zrejme, že pri tak veľkej investícii vyžadujúcej uzatvorenie veľkého počtu zmlúv je aj rozsiahlejšia žiadosť o informácie adekvátne. Skutočnosť, že bolo potrebné podať viacero žiadostí je výsledkom odmietavého postoja žalovaného, ktorý sa snaží vyhnúť povinnosti sprístupniť informácie, čím bráni verejnosti v možnosti kontrolovať, ako štát nakladá s verejným majetkom. Neexistuje nič, čo by nasvedčovalo alebo preukazovalo šikanóznou povahu žiadostí o informácie, ako to tvrdí žalovaný. Žalovaný dôkazné bremeno k ním tvrdenej skutočnosti neunesol.

33. Žalobca záverom opakovane poukázal na to, že argumentáciu žalovaného, podľa ktorej povinnosťami v zákone o slobodnom prístupe k informáciám nepodliehajú zmluvy uzatvorené ústne a konkludentne, je v zjavnom s účelom zákona o slobode informácií. Ad absurdum by touto interpretačnou cestou bolo možné bez obmedzenia ústne a konkludentne uzatvárať zmluvy prakticky v akejkolvek výške, za akýchkoľvek podmienok, bez možnosti akejkolvek verejnej kontroly. V aplikačnej rovine by bolo v podstate povinnému subjektu dovolené obísť všetky povinnosti plynúce zo zákona o slobode informácií jednoducho tým, že bude zmluvy uzatvárať ústnou formou.

34. Žalovaný sa ďalej k vyjadreniu žalobcu nevyjadril.

V. Relevantná právna úprava

35. Podľa čl. 26 ods. 1 Ústavy SR sloboda prejavu a právo na informácie sú zaručené.

36. Podľa čl. 26 ods. 4 Ústavy SR slobodu prejavu a právo vyhľadávať a šíriť informácie možno obmedziť zákonom, ak ide o opatrenia v demokratickej spoločnosti nevyhnutné na ochranu práv a slobôd iných, bezpečnosť štátu, verejného poriadku, ochranu verejného zdravia a mravnosti.

37. Podľa § 9 ods. 2 zákona o slobode informácií informácie o osobných údajoch fyzickej osoby, ktoré sú spracúvané v informačnom systéme za podmienok ustanovených osobitným zákonom, povinná osoba sprístupní len vtedy, ak to ustanovuje zákon, alebo na základe predchádzajúceho písomného súhlasu dotknutej osoby. Ak dotknutá osoba nemá spôsobilosť na právne úkony, taký súhlas môže poskytnúť jej zákonný zástupca. Ak dotknutá osoba nežije, taký súhlas môže poskytnúť jej blízka osoba.

38. Podľa § 11 ods. 1 písm. c) zákona o slobode informácií povinná osoba obmedzí sprístupnenie informácie alebo informáciu nesprístupní, ak tým možno porušiť ochranu duševného vlastníctva ustanovenú osobitným predpisom s výnimkou, ak osoba oprávnená podľa týchto osobitných predpisov na výzvu povinnej osoby na sprístupnenie informácie udelí súhlas,

39. Podľa § 5a ods. 1 zákona o slobode informácií povinne zverejňovaná zmluva je písomná zmluva, ktorú uzaviera povinná osoba a ktorá obsahuje informáciu, ktorá sa získala za finančné prostriedky, s ktorými hospodária právnické osoby verejnej správy vrátane neštátnych účelových fondov, alebo sa týka používania týchto finančných prostriedkov, nakladania s majetkom štátu, majetkom obce, majetkom vyššieho územného celku alebo majetkom právnických osôb zriadených zákonom alebo na základe zákona alebo nakladania s finančnými prostriedkami Európskej únie.

40. Podľa § 5a ods. 3 zákona o slobode informácií namiesto zmluvy uzatvorenej v bežnom obchodnom styku v rozsahu predmetu podnikania alebo činnosti zapísanej v obchodnom registri alebo v inej úradnej evidencii povinnej osoby podľa odseku 2 a namiesto zmluvy podľa § 5a ods. 5 písm. c), d), i), j), r) a s) sa zverejňuje informácia o uzatvorení takejto zmluvy; to neplatí, ak sa zmluva uzavrela s fyzickou osobou, ktorá nie je podnikateľom. Na zverejňovanie informácie podľa prvej vety sa použijú odseky 6, 7, 9 a 14 rovnako.

41. Podľa § 5a ods. 5 písm. r) zákona o slobode informácií povinne zverejňovanou zmluvou nie je zmluva, ktorej predmetom je umelecký výkon alebo použitie umeleckého výkonu a zmluva, ktorú uzatvára povinná osoba s fyzickou osobou inej umeleckej profesie.

42. Podľa § 3 Nariadenia vlády č. 498/2011 Z. z., ktorým sa ustanovujú podrobnosti o zverejňovaní zmlúv v Centrálnom registri zmlúv a náležitosti informácie o uzatvorení zmluvy, povinná osoba, ktorá zasiela informáciu na účely jej zverejnenia v registri, zasiela túto informáciu prostredníctvom webového sídla s tými náležitosťami:

- a) názov zmluvy,
- b) identifikácia účastníkov zmluvy, a to ak ide o
 - 1. právnickú osobu, uvedie sa jej obchodné meno, sídlo a identifikačné číslo, ak je pridelené,
 - 2. fyzickú osobu – podnikateľa, uvedie sa jej obchodné meno, miesto podnikania a identifikačné číslo, ak je pridelené,
 - 3. fyzickú osobu, uvedie sa jej titul, meno a priezvisko,
- c) popis predmetu zmluvy,
- d) celková hodnota predmetu zmluvy, ak ju možno určiť, vrátane dane z pridanej hodnoty,
- e) dátum, keď bola zmluva uzavretá, prípadne dátum udelenia súhlasu s uzavretím zmluvy,
- f) dátum nadobudnutia účinnosti zmluvy,
- g) dátum skončenia platnosti zmluvy, ak je zmluva uzatvorená na dobu určitú.

43. Podľa § 12 zákona o slobode informácií všetky obmedzenia práva na informácie vykonáva povinná osoba tak, že sprístupní požadované informácie vrátane sprievodných informácií po vylúčení tých informácií, pri ktorých to ustanovuje zákon. Oprávnenie odmietnuť sprístupnenie informácie trvá iba dovtedy, kým trvá dôvod nesprístupnenia.

VI. Pojednávanie

44. Správny súd v Bratislave dáva do pozornosti, že v zmysle § 3 ods. 3 písm. b) zákona č. 151/2022 Z. z. o zriadení správnych súdov a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení zákona č. 398/2022 Z. z. (ďalej len zákon č. 151/2022 Z. z.) prešiel výkon súdnictva od 1. júna 2023 z krajských súdov na správne sudy vo všetkých veciach, v ktorých je daná právomoc správnych súdov, a to z Krajského súdu v Bratislave, Krajského súdu v Nitre a Krajského súdu v Trnave na Správny súd v Bratislave. Z uvedeného dôvodu je spis Krajského súdu v Bratislave sp. zn. 5S/109/2019 vedený na Správnom súde v Bratislave pod sp. zn. BA-5S/109/2019.

45. Správny súd v Bratislave ako súd vecne a miestne príslušný podľa § 10 a § 13 zákona č. 162/2015 Z. z. Správny súdny poriadok v znení neskorších predpisov (ďalej len SSP) v spojení s § 3 ods. 3 písm. b) zákona č. 151/2022 Z. z. rozhodol vo veci na pojednávaní dňa 17.09.2025 rozsudkom, ktorý verejne vyhlásil v neprítomnosti žalobcu a v prítomnosti poverených zamestnankýň žalovaného. Žalobca bol na pojednávanie riadne a včas predvolaný. Podaním zo dňa 16.09.2025 neúčast' žalobcu na pojednávaní ospravedlnil J. L. M., C., ktorý zároveň priložil fotokópiu plnomocenstva udeleného mu žalobcom. Z uvedeného podania ani jeho príloh nevyplýva, že by J. L. M., C. bol blízkou osobou žalobcu v zmysle ust. § 51 ods. 2 SSP. Zároveň zo zoznamu advokátov vedeného Slovenskou advokátskou komorou vyplýva, že J. L. M., C. nie je zapísaný do zoznamu advokátov. Z uvedeného dôvodu súd na podanie J. L. M. C. neprihliadal a nekonal s ním ako so zástupcom žalobcu.

VII. Právne posúdenie veci

46. Správny súd v prvom rade skúmal splnenie procesných podmienok predovšetkým s ohľadom na námietku žalovaného, ktorý tvrdí, že v danej veci žalobcu začalo pred Krajským súdom v Bratislave iné súdne konanie vedené pod sp. zn.: 6S/72/2017. V uvedenom konaní Krajský súd v Bratislave rozsudkom sp. zn.: 6S/72/2017 zo dňa 28.04.2022 vyhovel žalobe žalobcu TIS a zrušil rozhodnutie ministra zahraničných vecí a európskych záležitostí č. 0145244/2017-KAVE-0021902 zo dňa 15.02.2017, ako aj prvostupňového rozhodnutia žalovaného č. 241.920/2016-LEGO zo dňa 16.12.2016, ktorým žalovaný rozhodoval o žiadosti o poskytnutie informácií TIS zo dňa 24.11.2016. Vzhľadom na skutočnosť, že v tomto súdnom konaní je predmetom prieskumu iné rozhodnutie ministra (č. 03147/2019-KAGT-0040456 zo dňa 15.03.2019), ako aj iné rozhodnutie žalovaného (č. 016792/2019-LEG2-0007917 zo dňa 17.01.2019), ktoré sa týkajú žiadosti žalobcu (fyzickej osoby) zo dňa 17.12.2018, správny súd dospel k záveru, že nie sú splnené podmienky totožnosti predmetu konania a ani totožnosti žalobcu. Pokiaľ bol žalovaný toho názoru, že v danom prípade ide o totožnú opakovanú žiadosť, ktorú už vybavil v rámci iného administratívneho konania, tento jeho záver sa mal prejavíť už v rámci administratívneho konania s poukazom na ust. 30 ods. 1 písm. i) zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní (správny poriadok) v znení neskorších predpisov (ďalej len Správny poriadok) v nadväznosti na ust. § 22 ods. 1 zákona o slobode informácií zastavením konania. Predmetom súdneho prieskumu v konaní pred Krajským súdom v Bratislave bolo iné rozhodnutie žalovaného týkajúce sa inej žiadosti o informácie, a preto správny súd dospel k záveru, že v danom prípade nie je daná prekážka skôr začatého súdneho konania.

47. Následne sa správny súd zaoberal námietkou žalovaného ohľadom šikanózneho výkonu práva na informácie žalobcom. V prípade oprávnenosti takejto námietky by dôsledkom bolo odmietnutie žaloby bez jej meritórneho prejednanja. Žalovaný zdôvodňuje šikanózny charakter uplatňovania práva na informácie množstvom podaných žiadostí o informácie s totožným obsahom a tiež tým, že žalobcovi zjavne ide o zahlienie orgánu verejnej správy a nie o požadované informácie, keďže ich žiada opakovane napriek tomu, že už ich buď dostal, alebo dostal zdôvodnenie, prečo mu ich sprístupniť nemožno.

48. Zneužitie práva v oblasti práva na informácie je v zásade individuálnou situáciou, kedy v rámci správnej úvahy a v rámci úvahy súdu existuje dostatočný počet indícií, že cieľom žiadosti o informácie nie je reálny záujem získať informáciu. Odmietnutie žaloby pre zneužitie práva predstavuje výnimočný nástroj, ktorým sa má zabrániť formalistickým a bezúčelným sporom. V zásade prichádza do úvahy vtedy, keď žiadateľ o informácie sleduje iný cieľ ako poskytnutie informácií v zmysle zákona o slobode informácií. Skutočnosť, že žalobca resp. TIS, za ktoré žalobca vystupuje ako riaditeľ podali žiadosti o informácie, ktoré sa obsahovo prekrývajú, podľa názoru správneho súdu nemôže bez pochybností viesť k záveru, že účelom podanej žiadosti je zahlienie orgánu verejnej správy, ako to tvrdí žalobca. Správny súd pripomína, že informácie, o ktoré žalobca žiadal, ako aj informácie, o ktoré žiadalo TIS a ktoré sa majú podľa žalovaného obsahovo prekrývať, neboli žalobcovi ani TIS sprístupnené v rozsahu vymedzenom v podaných žiadostiach. Nemožno potom uprieť právo žalobcovi na súdny prieskum argumentácie žalovaného, ktorou odôvodnil nesprístupnenie niektorých z požadovaných informácií. Za danej situácie je tiež dôležité vziať do úvahy, že žalovaný pri rozhodovaní o žiadostiach TIS a žalobcu nesprístupnenie informácií odôvodnil odlišnými dôvodmi (v prípade sp.zn.: 6S/72/2017 - vykonávanie kontroly – pozn. súdu). Iná situácia by nastala v prípade, ak by žalobca ako fyzická osoba opakovane žiadal o informácie, ktoré mu (prípadne TIS) boli preukázateľne sprístupnené. Zo žalobcovho konania preto podľa názoru správneho súdu nie je možné vyvodiť, že účelom podania viacerých žiadostí o informácie s podobným obsahom je zahlienie orgánu verejnej správy, ale práve naopak snaha o získanie požadovaných informácií. Pokiaľ žalovaný namietal, že žalobca (resp. TIS) požaduje veľké množstvo informácií a jeho žiadosti obsahujú de facto desiatky otázok, tento dôvod sám o sebe nemôže postačovať na záver správneho súdu o zneužití práva na informácie.

49. Odmietnutie správnej žaloby postupom podľa § 28 SSP predstavuje kvázi sankčný nástroj „trestajúci“ zneužívanie práva zo strany účastníka konania, a preto je nevyhnutné k aplikácii tohto inštitútu pristupovať výnimočne, zvlášť opatrne a reštriktívnym spôsobom. Zároveň platí pravidlo „v pochybnostiach v prospech“, teda pokiaľ má konajúci súd pochybnosť o šikanóznom konaní konkrétneho účastníka konania (napríklad ak niektoré jeho námietky môžu vyznievať šikanózne a iné zase dosahujú intenzitu „obyčajnej“ nedôvodnosti), správnu žalobu meritórne prejedná, čím dôjde k materiálnemu naplneniu článku 46 Ústavy a vyhne sa porušeniu princípu zákazu denegatio iustitiae (odmietnutiu spravodlivosti) (uznesenie Najvyššieho správneho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 6 Svk 14/2021 z 23. februára 2022 uverejnené v Zbierke stanovísk a rozhodnutí Najvyššieho správneho súdu Slovenskej republiky pod č. 14/2022).

50. Správny súd, keďže nezistil dôvod na odmietnutie žaloby, pristúpil k meritórnemu preskúmaniu veci a ako hlavné sporné otázky medzi účastníkmi konania identifikoval:

i. vo vzťahu k bodu 1 žalobcovej žiadosti, či mená a priezviská osôb, s ktorými žalovaný uzatvoril ústne zmluvy v súvislosti s výkonom predsedníctva Slovenskej republiky v Rade EÚ sú osobnými údajmi, ktoré je potrebné v zmysle ust. § 9 ods. 2 zákona o slobode informácií vylúčiť zo sprístupnenia vzhľadom na to, že v prípade uzatvorenia písomnej zmluvy by tieto údaje bol žalovaný sám povinný zverejniť v zmysle ust. § 5a zákona o slobode informácií,

ii. vo vzťahu k bodu 9 žalobcovej žiadosti, či ochrana osobných údajov (mená a priezviská poskytovateľov umeleckých výkonov pre galavečer predstavenia loga SK PRES) v zmysle ust. § 9 ods. 2 zákona o slobode informácií ochrana duševného vlastníctva v zmysle ust. § 11 ods. 1 písm. c) zákona o slobode informácií, vylučuje zo sprístupnenia zmluvy a faktúry (vrátane dodatkov a príloh), ktoré žalovaný uzatvoril a vyplatil dodávateľom tovarov a služieb a poskytovateľom umeleckých výkonov pre galavečer predstavenia loga SK PRES,

iii. vo vzťahu k bodu 9 žalobcovej žiadosti, či zmluvy v zmysle ust. § 5a ods. 5 písm. r) zákona o slobode informácií sú vylúčené zo sprístupňovania na základe žiadosti o informácie,

iv. vo vzťahu k bodu 3 žalobcovej žiadosti, či žalovaný bol povinný žalobcovi sprístupniť dokumenty týkajúce sa procesu výberu dodávateľa galavečera predstavenia loga SK PRES, napriek tomu, že výber sa nerealizoval formou verejného obstarávania, s ohľadom na formuláciu žalobcovej žiadosti.

51. Žalovaný v prípade nesprístupnenia informácií o mene a priezvisku osôb, s ktorými uzatvoril ústne zmluvy aplikoval ust. § 9 ods. 2 zákona o slobode informácií s poukazom na to, že v danom prípade nejde o výnimku aplikácie tohto zákonného ustanovenia v zmysle ust. § 5a zákona o slobode informácií. Obmedzenie práva na prístup k informáciám z dôvodu ochrany osobných údajov však možno uplatniť len v súlade s jeho cieľom a tak, aby nedošlo k odňatiu podstaty a zmyslu práva na prístup k informáciám o činnosti verejnej moci. V danom prípade ide o informácie, ktoré aj zákonodarca považoval za potrebné spod ochrany ust. § 9 ods. 2 zákona o slobode informácií vyňať v prípade povinne zverejňovaných zmlúv (§ 5a zákona o slobode informácií). Dokonca aj v prípade zmlúv, ktoré nie sú povinné zverejňované a zverejňuje sa iba informácia o ich zverejnení (§ 5a ods. 5 písm. r/ zákona o slobode informácií) zákonodarca priamo predpokladá zverejnenie mena a priezviska zmluvnej strany v zmysle ust. § 3 písm. b) nariadenia vlády č. 498/2011 Z. z.

52. Obmedzenie sprístupnenia informácií ust. § 9 ods. 2 zákona o slobode informácií sa nevzťahuje na situácie (napr. § 9 ods. 3 a 4, § 5a ods. 13 zákona o slobode informácií a pod), pri ktorých v dôsledku prevažujúceho verejného záujmu možno osobné údaje sprístupniť napriek ich povahe, resp. ich ani nemožno považovať za informácie dotýkajúce sa osobnosti alebo súkromia fyzickej osoby. Tým, že zákonodarca neuložil povinným osobám povinne zverejňovať ústne zmluvy, resp. zverejňovať informáciu o uzatvorení ústnej zmluvy, nemožno vyvodiť úmysel zákonodarcu poskytnúť týmto informáciu ochranu v zmysle ust. § 9 ods. 2 zákona o slobode informácií. Takýmto spôsobom (uzatváraním ústnych zmlúv) by bolo možné úplne vyňať spod kontroly verejnosti informácie týkajúce sa hospodárenia s verejnými prostriedkami, čo je priamo v rozpore s účelom zákona o slobode informácií. Z uvedeného dôvodu, preto správny súd považoval námietku žalobcu o nesprávnom právnom posúdení v prípade bodu 1 žalobcovej žiadosti za relevantnú.

53. Nesprístupnenie informácií požadovaných v bode 9 žiadosti žalovaný odôvodnil ochranou osobných údajov v zmysle ust. § 9 ods. 2 zákona o slobode informácií a ochranou duševného vlastníctva v zmysle ust. § 11 ods. 1 písm. c) zákona o slobode informácií. Žalovaný pri rozhodovaní o nesprístupnení informácií v tomto bode úplne opomenul ust. § 12 zákona o slobode informácií účinného v čase vydania napadnutého rozhodnutia. Pokiaľ žalovaný dospel k záveru, že požadované dokumenty obsahujú osobné údaje bol povinný aplikovať pravidlo selekcie a nesprístupniť iba tieto konkrétne údaje. Z dôvodu uvedeného v ust. § 9 ods. 2 zákona o slobode informácií však v zásade nie je možné odoprieť sprístupnenie dokumentu ako celku.

54. Argumentácia žalovaného v súvislosti s ochranou duševného vlastníctva, a teda dôvod na použitie ust. § 11 ods. 1 písm. c) zákona o slobode informácií, nie je v danom prípade relevantná, vzhľadom na to, že o informácie, ktoré by podliehali ochrane duševného vlastníctva, žalobca v podanej žiadosti nežiadal, keďže žiadal o.i. zmluvy a faktúry vrátane dodatkov. V prípade, ak by požadované dokumenty obsahovali informácie, ktoré sú výsledkom tvorivej umeleckej činnosti, ako to predpokladá autorský zákon, je potrebné opäť uplatniť pravidlo selekcie a nesprístupniť iba časť dokumentu, obsahujúcu informácie podliehajúce ochrane duševného vlastníctva v zmysle ust. § 11 ods. 1 písm. c) zákona o slobode informácií. Túto skutočnosť je však povinná osoba v rozhodnutí o nesprístupnení informácií náležite a presvedčivo odôvodniť, aby bolo zrejmé, z akého dôvodu sa na požadované informácie vzťahuje ochrana duševného vlastníctva. Nosným argumentom žalovaného v tomto bode je skutočnosť, že ide o zmluvy v zmysle ust. § 5a ods. 5 písm. r) zákona o slobode informácií, ktoré sú vylúčené z režimu povinného zverejňovania a ich sprístupnením na základe žiadosti o informácie by došlo k popretiu ochrany záujmov, pre ktoré zákonodarca týmto zmluvám zaviedol osobitný režim.

55. Uvedená interpretácia žalovaného však z ustanovení zákona o slobode informácií nevyplýva. Správny súd v tejto súvislosti poukazuje na to, že od 01.04.2023 došlo k doplneniu ust. § 12 zákona o slobode informácií o nový odsek, ktorý priamo ustanovuje, že dôvodom na nesprístupnenie informácie nie je skutočnosť, že informácia je uvedená v zmluve, ktorá nie je povinne zverejňovanou zmluvou podľa § 5a, alebo uvedená v zmluve, o ktorej sa zverejňuje informácia o uzatvorení zmluvy podľa § 5a ods. 3 zákona o slobode informácií. Napriek tomu, že dané ust. v čase rozhodovania žalovaného nebolo účinné, je potrebné vziať do úvahy dôvod, pre ktoré bolo toto ustanovenie doplnené. V dôvodovej

správe k zákonu č. 428/2022 Z. z. ktorým sa mení a dopĺňa zákon o slobode informácií je uvedené: „Ustanovenie § 12 sa dopĺňa novým odsekom 2, ktorý explicitne uvádza, že povinná osoba nemôže odmietnuť sprístupniť informáciu argumentom, že zmluva nepodlieha režimu povinného zverejňovania podľa tohto zákona. V minulosti totiž tento argument využívali niektoré povinné osoby ako obštrukciu pre účelové obmedzenie sprístupnenia.“

56. Správny súd má za to, že vzhľadom na uvedené nie je možné spochybňovať vôľu zákonodarcu sprístupňovať na základe žiadosti o informácie, aj informácie, ktoré sú obsahom zmlúv nepodliehajúcich povinnosti zverejňovania. Výklad, ktorý žalovaný použil na zdôvodnenie nesprístupnenia požadovaných informácií v súvislosti s bodom 9 žalobcovej žiadosti preto nemá oporu v zákone o slobode informácií a správny súd preto aj v tomto bode považoval žalobnú námietku za dôvodnú.

57. Žalovaný v odôvodnení napadnutého rozhodnutia uvádza, že vykonal v tejto súvislosti aj test proporcionality, ako štandardný interpretačný a aplikačný nástroj v prípade kolízie dvoch ústavných práv. Z prvostupňového rozhodnutia ani napadnutého rozhodnutia však nijako samotné vykonanie testu proporcionality nevyplýva. Vykonanie testu proporcionality zostalo iba v rovine konštatovania žalovaného bez reálneho obsahu.

58. Poslednou žalobnou námietkou bolo nesprístupnenie dokumentov z výberu víťazného dodávateľa. Žalovaný argumentoval tým, že v danom prípade žiadnymi dokumentami nedisponuje, pretože v danom prípade nebolo potrebné vykonať verejné obstarávanie podľa zákona o verejnom obstarávaní, a teda dokumenty z verejného obstarávania neboli vyhotovené.

59. Po preskúmaní znenia žalobcovej žiadosti v bode 3, správny súd dospel k záveru, že žalovaný chybné interpretoval žalobcovu žiadosť, ak vyvodil, že má ísť výlučne o dokumenty vyhotovené v procese verejného obstarávania. V uvedenom bode 3 žalobcovej žiadosti sa nenachádza žiaden odkaz na zákon o verejnom obstarávaní ani špecifikácia, že by malo ísť o dokumenty vyhotovené v procese verejného obstarávania. Žalobca použil slovné spojenie výber víťazného uchádzača, ktoré však nie je terminologicky špecifické len vo vzťahu k verejnému obstarávaniu, ako to tvrdí žalovaný. Žalobca navyše žiadal cenové ponuky, výzvy na zaslanie ponúk, zápisnice z výberu víťaza, ako aj všetku elektronickú a poštovú komunikáciu, teda dokumenty, ktoré nevznikajú nevyhnutne iba v procese verejného obstarávania. Neobstojí argumentácia žalovaného, že nie je povinný rozširovať žiadosť o informácie, o ktorých sa iba domnieva, že by ich žalobca mohol žiadať, keďže s poukazom na znenie žiadosti o informácie, žalobca žiadal všetky dokumenty súvisiace s výberom víťazného dodávateľa. Tvrdenie žalovaného, že nepožadoval akékoľvek dokumenty, ale vyslovene dokumenty z procesu verejného obstarávania, je tak v priamom rozpore so znením žalobcovej žiadosti.

60. Pokiaľ žalovaný tvrdí, že uvedené dokumenty nemá k dispozícii, s poukazom na žalobcom predložené dôkazy (Oznámenie o zastavení prešetrovania Protimonopolného úradu Slovenskej republiky zo dňa 13.06.2017, Záverečná správa – Zabezpečenie výkonu predsedníctva Slovenskej republiky v Rade Európskej únie v roku 2016 Najvyššieho kontrolného úradu Slovenskej republiky z januára 2018) možno konštatovať, že žalovaný disponuje minimálne časťou dokumentov, o ktoré žalobca v žiadosti žiadal, keďže ponuky do výberu predložili tri subjekty. Z uvedeného dôvodu správny súd aj túto žalobnú námietku vyhodnotil ako dôvodnú.

61. Z vyššie uvedených dôvodov považoval správny súd za potrebné napadnuté rozhodnutie zrušiť podľa § 191 ods. 1 písm. c) SSP pre nesprávne právne posúdenie, keďže žalovaný nesprávne subsumoval mená a priezviská osôb uzatvárajúcich ústne zmluvy so žalovaným ako osobné údaje požívajúce ochranu v zmysle § 9 ods. 2 zákona o slobode informácií, nesprávne vyhodnotil povinnosť sprístupniť žalobcovi zmluvy s poskytovateľmi umeleckých výkonov, keď nesprávne vyvodil potrebu ochrany zmlúv v zmysle ust. § 5a ods. 5 písm. r) zákona o slobode informácií a neaplikoval pravidlo selekcie v zmysle ust. § 12 zákona o slobode informácií. Zároveň nesprávne interpretoval žiadosť žalobcu v bode 3 pokiaľ dospel k záveru, že žalobca žiadal explicitne iba o dokumenty vyhotovené v procese verejného obstarávania.

62. Žalobca požadoval, aby správny súd zaviazal žalovaného na sprístupnenie všetkých požadovaných informácií z dôvodu, že správanie žalovaného vzbudzuje obavy, že sa povinnosti sprístupniť informácie bude aj naďalej vyhýbať. Správny súd v tejto súvislosti poukazuje na to, že vo veci tejto žalobcovej

žiadosti ide o prvé rozhodnutie správneho súdu, pričom právnym názorom, ktorý vyslovil správny súd v zrušujúcom rozsudku, je v zmysle § 191 ods. 6 SSP orgán verejnej správy v ďalšom konaní viazaný. Správny orgán je povinný rešpektovať názor správneho súdu pod hrozbou sankcie v zmysle ust. § 80 ods. 1 písm. c) SSP. Skutočnosť, že žalovaný opakovane odmietol sprístupniť rôzne informácie na základe rôznych žiadostí TIS a žalobcu automaticky neznamená, že žalovaný nebude rešpektovať rozhodnutie správneho súdu.

63. V ďalšom konaní bude úlohou žalovaného rozhodnúť o sporných bodoch 1, 3 a 9 žiadosti žalobcu opätovne. Ak žalovaný vyhodnotí, že niektoré dokumenty nemá k dispozícii, náležite zdôvodní, prečo takýmito dokumentami nedisponuje. Ak niektoré informácie a údaje v dokumentoch, ktorými disponuje, je potrebné žalobcovi nesprístupniť s poukazom na konkrétne ustanovenie zákona, je povinný svoju úvahu náležite zdôvodniť, pričom dôsledne uplatní pravidlo selekcie v zmysle ust. § 12 zákona o slobode informácií. V ostatnom rozsahu je povinný požadované informácie žalobcovi sprístupniť.

64. O trovách konania rozhodol správny súd podľa § 167 ods. 1 SSP a v zmysle zásady úspechu v konaní úspešnému žalobcovi priznal nárok na náhradu trov konania v celom rozsahu voči neúspešnému žalovanému. Výšku náhrady trov konania určí správny súd samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí (§ 175 ods. 2 SSP).

65. Toto rozhodnutie senát Správneho súdu v Bratislave prijal pomerom hlasov 3:0 (§ 139 ods. 4 SSP).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať kasačnú sťažnosť v lehote jedného mesiaca odo dňa jeho doručenia na Správny súd v Bratislave (§ 443 ods. 1 SSP). Zmeškanie lehoty na podanie kasačnej sťažnosti nemožno odpustiť (§ 443 ods. 5 SSP).

V kasačnej sťažnosti sa musí okrem všeobecných náležitostí podania podľa § 57 SSP uviesť a) označenie napadnutého rozhodnutia, b) údaj, kedy napadnuté rozhodnutie bolo sťažovateľovi doručené, c) opísanie rozhodujúcich skutočností, aby bolo zrejmé, v akom rozsahu a z akých dôvodov podľa § 440 SSP sa podáva (sťažnostné body) a d) návrh výroku rozhodnutia (sťažnostný návrh) (§ 445 ods. 1 SSP). Sťažnostné body možno meniť len do uplynutia lehoty na podanie kasačnej sťažnosti (§ 445 ods. 2 SSP).

Kasačnú sťažnosť môže podať účastník konania a osoba zúčastnená na konaní podľa § 41 ods. 2 SSP, ak bolo rozhodnuté v ich neprospech (§ 442 ods. 1 SSP). Sťažovateľ musí byť v konaní o kasačnej sťažnosti zastúpený advokátom v zmysle § 449 ods. 1 SSP. Kasačná sťažnosť a iné podania sťažovateľa musia byť spísané advokátom. Povinné zastúpenie advokátom v kasačnom konaní sa nevyžaduje, ak má sťažovateľ, jeho zamestnanec alebo člen, ktorý za neho na kasačnom súde koná alebo ho zastupuje, vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa, alebo ide o konania o správnej žalobe podľa § 6 ods. 2 písm. c) a d) SSP, alebo je žalovaným Centrum právnej pomoci (§ 449 ods. 2 SSP).